

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

15. prosince 2011 *

Ve věci T-437/08,

CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide), se sídlem v Bruselu (Belgie), původně zastoupená R. Wirtzem, poté R. Wirtzem a S. Echementem a nakonec T. Funkem, A. Kirschsteinem a D. Steinem, advokáty,

žalobkyně,

podporovaná

Švédským královstvím, zastoupeným A. Falk, K. Petkovskou a S. Johannesson, jako zmocněnkyněmi,

vedlejším účastníkem,

* Jednací jazyk: němčina.

proti

Evropské komisi, původně zastoupené P. Costa de Oliveira, A. Antoniadis a O. Weberem, poté A. Bouquetem, P. Costa de Oliveira a A. Antoniadis, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Evonik Degussa GmbH, se sídlem v Essenu (Německo), zastoupenou původně C. Steinem, poté C. Steinem a M. Holm-Hadulladou, advokáty,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise SG.E3/MM/psi D (2008) 6658 ze dne 8. srpna 2008, kterým se odepírá neomezený přístup k seznamu položek tvořících obsah správního spisu ve věci COMP/F/38.620 – Peroxid vodíku a perboritan,

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení I. Pelikánová (zpravodajka), předsedkyně, K. Jürimäe a M. van der Woude, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: T. Weiler, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. června 2011,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalující společnost CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide) je akciovou společností, jejímž předmětem podnikání je zejména obrana zájmů a soudní a mimosoudní vymáhání pohledávek podniků dotčených kartelovou dohodou, za niž byla uložena sankce v rozhodnutí Komise K (2006) 1766 v konečném znění, ze dne 3. května 2006, v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F/38.620 – peroxid vodíku a perboritan) (dále jen „rozhodnutí peroxid vodíku“).
- 2 V tomto rozhodnutí Komise Evropských společenství shledala, že se devět podniků podílelo na kartelové dohodě na trhu peroxidu vodíku, v rámci níž si vyměnily informace o cenách a objemech prodeje, dohodly se na cenách a na snížení výrobních kapacit a zavedly mechanismus dohledu nad plněním takto uzavřených dohod. Komise v důsledku toho uložila podnikům podílejícím se na této kartelové dohodě pokuty ve výši 388 milionů eur.

- 3 Dne 14. března 2008 požádala žalobkyně na základě čl. 2 odst. 1 a čl. 11 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331) Komisi o přístup k seznamu položek tvořících obsah spisu týkajícího se řízení vedoucího k vydání rozhodnutí peroxid vodíku (dále jen „předmětný obsah“).
- 4 Dne 11. dubna 2008 Komise zamítla žádost o přístup k předmětnému obsahu s odůvodněním, že předmětný obsah není dokumentem ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení č. 1049/2001.
- 5 Dne 15. dubna 2008 uvedla žalobkyně v dopise zaslaném Komisi důvody, proč je třeba předmětný obsah považovat za dokument ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení č. 1049/2001. Dne 16. dubna 2008 Komise uvedla, že bude s tímto dopisem nakládat jako s doplněnou původní žádostí, a nikoli jako s potvrzující žádostí.
- 6 Dne 6. května 2008 zamítla Komise tuto žádost s odůvodněním, že by zpřístupnění předmětného obsahu vedlo k porušení ochrany cílů vyšetřování podle čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení č. 1049/2001, k porušení ochrany obchodních zájmů podniků, jež se podílely na kartelové dohodě, podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001, a k porušení ochrany jejího rozhodovacího procesu podle čl. 4 odst. 3 druhého pododstavce nařízení č. 1049/2001.
- 7 Dne 20. května 2008 podala žalobkyně potvrzující žádost.

- 8 Dne 13. června 2008 Komise prodloužila o dalších patnáct pracovních dnů lhůtu stanovenou k podání odpovědi na potvrzující žádost žalobkyně. Dne 3. července 2008 Komise informovala žalobkyni, že její žádost nebude moci být v prodloužené lhůtě vyřízena.
- 9 Dne 8. srpna 2008 Komise zamítla potvrzující žádost žalobkyně na základě čl. 4 odst. 2 první a třetí odrážky nařízení č. 1049/2001 (dále jen „napadené rozhodnutí“), avšak poskytla žalobkyni nedůvěrné znění předmětného obsahu.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 10 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 6. října 2008 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 11 Dne 15. ledna 2009 podalo Švédské království návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání žalobkyně. Dne 24. ledna 2009 podala společnost Evonik Degussa GmbH návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise.
- 12 Usneseními ze dne 18. března 2009 předseda druhého senátu Tribunálu tato vedlejší účastenství povolil.
- 13 Vyjádření vedlejšího účastníka podalo Švédské království dne 27. května 2009 a společnost Evonik Degussa dne 5. června 2009.

- 14 Usnesením ze dne 15. dubna 2010 předseda druhého senátu Tribunálu po vyslechnutí účastníků řízení přerušil řízení v projednávané věci až do vydání rozhodnutí Tribunálu končícího řízení ve věci T-399/07, Basell Polyolefine v. Komise. Toto rozhodnutí bylo vydáno usnesením o vyškrtnutí věci ze dne 25. ledna 2011 a řízení v projednávané věci pokračovalo od tohoto data.
- 15 Vzhledem ke změně složení senátů Tribunálu byla soudkyně zpravodajka přidělena ke čtvrtému senátu, kterému byla v důsledku toho přidělena projednávaná věc.
- 16 Žalobkyně, podporovaná Švédským královstvím, navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 17 Komise, podporovaná společností Evonik Degussa, navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K přípustnosti

- 18 Žalobkyně podala dne 16. března 2009 žalobu k Landgericht Dortmund (regionální soud v Dortmundu, Německo) proti několika společnostem, kterým bylo určeno rozhodnutí peroxid vodíku, respektive jejich právním nástupcům, mezi které patří společnost Evonik Degussa vystupující jako vedlejší účastnice v řízení v projednávané věci.
- 19 Na podzim roku 2009 vzala žalobkyně po uzavření dohody se společností Evonik Degussa svoji žalobu podanou k Landgericht Dortmund ve vztahu k této společnosti zpět. Řízení o uvedené žalobě stále probíhá ve vztahu k ostatním společnostem, proti nimž je žaloba namířena.
- 20 Komise v dopise ze dne 2. února 2011 zaslaném Tribunálu poukázala na to, že žalobkyně již může mít v důsledku dohody, kterou uzavřela se společností Evonik Degussa a která vedla k částečnému zpětvzetí její žaloby podané k Landgericht Dortmund, k dispozici informace, které chtěla získat z předmětného obsahu, zejména pak informace, které by jí umožnily konkrétně označit dokumenty obsažené ve spisu týkajícím se řízení, v němž bylo vydáno rozhodnutí peroxid vodíku, za účelem podání žádosti o jejich zpřístupnění buď ke Komisi, nebo k vnitrostátním soudům. Komise tudíž Tribunálu navrhla, aby žalobkyni vyzval k zaujetí stanoviska k jejímu právnímu zájmu na pokračování v tomto řízení.
- 21 Žalobkyně v této souvislosti uvedla, že v důsledku dohody uzavřené se společností Evonik Degussa nemá ještě k dispozici veškeré dokumenty potřebné pro pokračování řízení vedených o náhradu škody před vnitrostátními soudy. Zejména neměla v rámci

řízení u Landgericht Dortmund nebo v rámci své dohody se společností Evonik Degussa přístup k předmětnému obsahu ani k úplnému znění rozhodnutí peroxid vodíku. Je tudíž názoru, že její zájem na pokračování v tomto řízení stále trvá.

- 22 Společnost Evonik Degussa potvrdila, že došlo k uzavření dohody, avšak zdůraznila, že žalobkyni nezpřístupnila předmětný obsah ani úplné znění rozhodnutí peroxid vodíku.
- 23 Právní zájem žalobkyně na pokračování řízení o projednávané žalobě tudíž stále trvá.

K věci samé

- 24 Žalobkyně předkládá na podporu svého návrhu na zrušení čtyři žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení základních zásad, na kterých spočívá nařízení č. 1049/2001, druhý vychází z porušení zásady práva na náhradu škody za porušení práva hospodářské soutěže Evropské unie, třetí vychází z porušení čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001 a čtvrtý z porušení čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení č. 1049/2001.
- 25 Na úvod je třeba podotknout, že prvními dvěma žalobními důvody žalobkyně Komisi obecně vytýká, že porušila právní zásady, aniž však tyto výtky dává do souvislosti s konkrétními právními normami nebo konkrétními důvody napadeného rozhodnutí. Je přitom samozřejmé, že se při konkrétním uplatnění právních norem uvedených

ve třetím a čtvrtém žalobním důvodu musí přihlédnout k obecnějším zásadám uvedeným žalobkyní v prvním a druhém žalobním důvodu. Je tudíž třeba přezkoumat přímo třetí a čtvrtý žalobní důvod, přičemž je třeba případně přihlédnout k výtčům vzneseným žalobkyní v rámci prvního a druhého žalobního důvodu.

- 26 Dále je třeba uvést, že vzhledem k tomu, že Komise založila napadené rozhodnutí jak na první, tak na třetí odrážce čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, jeho zrušení předpokládá, že bude přijat třetí i čtvrtý žalobní důvod uplatněné žalobkyní.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001

- 27 Žalobkyně, podporovaná Švédským královstvím, poukazuje na to, že se výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů určité právnické osoby v projednávané věci neuplatní, neboť se na předmětný obsah nevztahuje ani obchodní tajemství, ani profesní tajemství.
- 28 Žalobkyně mimoto tvrdí, že Komise nesprávně poměřila zájmy podniků, které se podílely na kartelové dohodě, se zájmy obětí kartelu, neboť upřednostnila ochranu zájmů podniků, kterým bylo určeno rozhodnutí peroxid vodíku, přestože si tyto zájmy podle judikatury nezasluhují žádnou zvláštní ochranu.

- 29 Komise, podporovaná společností Evonik Degussa, namítá, že by některé informace zahrnuté v předmětném obsahu mohly ve spojení s dalšími informacemi zpřístupněnými v nedůvěrném znění jejího rozhodnutí peroxid vodíku vést oběti kartelu k učinění závěru, že některé dokumenty uvedené v předmětném obsahu obsahují více skutečností v neprospěch podniků podílejících se na kartelové dohodě, a tudíž k rozhodnutí podat žaloby na náhradu škody.
- 30 Komise dodává, že předmětný obsah zahrnuje dokumenty, které nebyly začleněny do nedůvěrného znění jejího rozhodnutí peroxid vodíku a na které se vztahují výjimky uvedené v článku 4 nařízení č. 1049/2001. Na obranu podniků, jež se podílely na kartelové dohodě, v rámci řízení před Komisí se podle Komise musí vztahovat ochrana podle čl. 4 odst. 2 první odrážky téhož nařízení.
- 31 Pokud jde o pojem „profesní tajemství“, který je zahrnut v širším pojmu „obchodní zájmy“, Komise je názoru, že riziko podání žaloby na náhradu škody představuje vážnou újmu, která by v budoucnu mohla vést podniky podílející se na kartelové dohodě k tomu, aby napříště s Komisí nespolupracovaly. Komise má za to, že nelze připustit, aby ochrana profesního tajemství nebo obchodních zájmů podniků spolupracujících s Komisí v rámci řízení ve věci kartelových dohod byla narušena žádostí o přístup k dokumentům, která se zakládá výlučně na soukromoprávních zájmech.
- 32 Je třeba připomenout, že účelem nařízení č. 1049/2001 je podle bodu 4 jeho odůvodnění a podle jeho článku 1 poskytnout veřejnosti co nejširší přístup k dokumentům orgánů. Bod 2 odůvodnění tohoto nařízení připomíná, že toto právo na přístup je spojeno s demokratickým charakterem orgánů.

- 33 Nicméně toto právo i nadále podléhá některým omezením vycházejícím z důvodů veřejného či soukromého zájmu (rozsudky Soudního dvora ze dne 1. února 2007, *Sison v. Rada*, C-266/05 P, Sb. rozh. s. I-1233, bod 62; ze dne 29. června 2010, *Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, Sb. rozh. s. I-5885, bod 53, a ze dne 21. září 2010, *Švédsko v. API a Komise*, C-514/07 P, C-528/07 P a C-532/07 P, Sb. rozh. s. I-8533, bod 70).
- 34 Konkrétně nařízení 1049/2001 v souladu se svým jedenáctým bodem odůvodnění ve svém článku 4 stanoví, že orgány odeprou přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení jednoho ze zájmů chráněných tímto článkem.
- 35 Pokud Komise rozhodne o odepření přístupu k dokumentu, o jehož zpřístupnění byla požádána, je v zásadě povinna vysvětlit, jak by mohl přístup k tomuto dokumentu konkrétně a skutečně porušit zájem chráněný výjimkou stanovenou v článku 4 nařízení č. 1049/2001, na kterou se tento orgán odvolává (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 1. července 2008, *Švédsko a Turco v. Rada*, C-39/05 P a C-52/05 P, Sb. rozh. s. I-4723, bod 49; *Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau*, bod 33 výše, bod 53, a *Švédsko v. API a Komise*, bod 33 výše, bod 72).
- 36 Vzhledem k tomu, že se výjimky stanovené v článku 4 nařízení č. 1049/2001 odchyľují od zásady co nejširšího zpřístupnění dokumentů veřejnosti, musí být vykládány a používány restriktivně (rozsudky Soudního dvora *Sison v. Rada*, bod 33 výše, bod 63; ze dne 18. prosince 2007, *Švédsko v. Komise*, C-64/05 P, Sb. rozh. s. I-11389, bod 66, a *Švédsko a Turco v. Rada*, bod 35 výše, bod 36).
- 37 Kromě toho v rámci žaloby na neplatnost podané na základě článku 230 ES musí být legalita dotčeného aktu posuzována podle skutkových a právních okolností existujících

ke dni, kdy byl uvedený akt přijat (viz rozsudky Tribunálu ze dne 28. března 2000, T. Port v. Komise, T-251/97, Recueil, s. II-1775, bod 38, a ze dne 11. září 2002, Alpharma v. Rada, T-70/99, Recueil, s. II-3495, bod 248 a citovaná judikatura). Skutečnost, že žalobkyně dosáhla dohody s jednou ze společností, jejíž obchodní zájmy se Komise snažila chránit, nemůže být tudíž v rámci tohoto přezkumu zohledněna.

- 38 Uplatnění výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001 ze strany Komise je třeba přezkoumat s ohledem na výše uvedené zásady.
- 39 Podle tohoto ustanovení platí, že neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění, odeprou orgány přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby.
- 40 Zprv je třeba přihlédnout k povaze dokumentu, o jehož zpřístupnění žalobkyně žádá. Účastníci řízení se totiž shodují na tom, že se jedná o seznam položek tvořících obsah spisu týkajícího se řízení Komise, jak byl poskytnut adresátům oznámení námitek ve věci COMP/F/38.620 – peroxid vodíku a perboritan. Naproti tomu žalobkyně nepožaduje přístup k samotným dokumentům, které jsou v předmětném obsahu uvedeny, takže veškeré úvahy vztahující se k obsahu samotných dokumentů, a nikoli pouze k údajům uvedeným v předmětném obsahu, jsou v projednávané věci irelevantní.
- 41 Zadruhé, vzhledem k tomu, že Komise v napadeném rozhodnutí zastávala názor, že by zpřístupnění předmětného obsahu mohlo poškodit obchodní zájmy podniků, které jsou v něm uvedeny, je třeba přezkoumat, zda se Komise dopustila nesprávného

posouzení, když shledala, že předmětný obsah spadá pod pojem „obchodní zájmy“ ve smyslu čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001.

- 42 V této souvislosti se žalobkyně odvolává na oznámení Komise o pravidlech pro přístup do spisu Komise v případech podle článků 81 [ES] a 82 [ES], článků 53, 54 a 57 Dohody o EHP a nařízení Rady (ES) č. 139/2004 (Úř. věst. 2005, C 325, s. 7, dále jen „oznámení o přístupu do spisu“) na podporu tvrzení, že informace zahrnuté v předmětném obsahu nemohou představovat obchodní tajemství. Jak však správně uvádí Komise, čl. 4 odst. 2 první odrážka nařízení č. 1049/2001 se nevztahuje k pojmu „obchodní tajemství“. Kromě toho je nutno poznamenat, že oznámení o přístupu do spisu ve svém bodě 2 uvádí, že právo na přístup do spisu, jak je definováno ve výše zmíněném oznámení, je odlišné od obecného práva na přístup k dokumentům podle nařízení č. 1049/2001, pro něž jsou stanovena jiná kritéria a výjimky a které sleduje odlišný cíl. Pojem „obchodní zájmy“ musí být proto chápán pouze s ohledem na výše uvedené nařízení.
- 43 Z výše uvedeného vyplývá, že se žalobkyně nemůže odvolávat na oznámení o přístupu do spisu, aby tak napadla odkaz Komise na ochranu obchodních zájmů podniků, které se podílely na kartelové dohodě, podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001.
- 44 Je třeba podotknout, že ačkoli judikatura nedefinovala pojem „obchodní zájmy“, nic to nemění na tom, že Tribunál upřesnil, že kdyby se na všechny informace týkající se určité společnosti a jejích obchodních vztahů muselo nahlížet tak, že se na ně vztahuje ochrana, která musí být zaručena obchodním zájmům podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001, bylo by tak znemožněno uplatnění obecné zásady spočívající v poskytování co nejširšího přístupu veřejnosti k dokumentům v držení

orgánů (rozsudek Tribunálu ze dne 30. ledna 2008, Terezakis v. Komise, T-380/04, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 93).

45 Je přitom třeba konstatovat, že na předmětný obsah, který zahrnuje pouze odkazy na dokumenty obsažené ve spisu Komise, nelze nahlížet tak, že spadá sám o sobě pod obchodní zájmy společností, které jsou v něm uvedeny, zejména jakožto autoři některých z těchto dokumentů. Pouze v případě, že by některý ze sloupců předmětného obsahu, které podle nedůvěrného znění, jež Komise předala žalobkyni, označují zejména původ, adresáta a popis zahrnutých dokumentů, obsahoval v případě jednoho či více uvedených dokumentů informace týkající se obchodních vztahů dotčených společností, cen jejich výrobků, struktury jejich výdajů, podílů na trhu nebo obdobných poznatků, by zpřístupnění předmětného obsahu mohlo být považováno za porušující ochranu obchodních zájmů uvedených společností. Komise netvrdila, že jde o takovýto případ.

46 Komise naproti tomu v napadeném rozhodnutí v podstatě zastává názor, že informace zahrnuté v předmětném obsahu mohly více vystavit riziku žalob na náhradu škody ty podniky, u kterých byly provedeny kontroly na místě, a podniky, které s Komisí spolupracovaly výměnou za snížení jejich pokuty. Komise tvrdí, že přestože skutečnost, že některé dokumenty byly získány v souladu se sdělením o spolupráci, je veřejně známá, předmětný obsah zahrnuje více upřesnění v tomto ohledu než veřejné znění rozhodnutí peroxid vodíku.

47 Je přitom nutno konstatovat, že se tyto úvahy týkají výlučně rizika, že by zpřístupnění předmětného obsahu mohlo mít za následek to, že vedlejší účastnice či jiné společnosti podílející se na kartelové dohodě o peroxidu vodíku budou čelit žalobám na náhradu škody. Komise tudíž vycházela pouze z případného využití informací

zahrnutých v předmětném obsahu, ale netvrdila, že by samy tyto informace spadaly z důvodu svého obsahu pod obchodní zájmy dotčených společností.

- 48 V této souvislosti je třeba uvést, že předmětný obsah je pouhým soupisem dokumentů, který má v rámci žaloby na náhradu škody podané vůči dotčeným společnostem jako takový pouze zcela omezenou důkazní sílu. Tento soupis může sice žalobkyni umožnit identifikovat dokumenty, které by pro ni mohly být pro účely takové žaloby užitečné, nic to však nemění na tom, že rozhodnutí nařídit, či nenařídit předložení těchto dokumentů je věcí soudu příslušného k rozhodování o takovéto žalobě. Nelze tudíž tvrdit, že se zpřístupnění předmětného obsahu jako takové dotkne zájmů, jejichž ochranou Komise odůvodňuje své odepření přístupu k dokumentům.
- 49 Navíc, i když skutečnost, že určitá společnost může čelit žalobám na náhradu škody, může nepochybně mít za následek vysoké náklady, byť jen z důvodu odměny advokátů, a to i v případě, že by takovéto žaloby byly následně zamítnuty jako neopodstatněné, nic to nemění na tom, že zájem společnosti, která se podílela na kartelové dohodě, na tom, aby se vyhnula takovýmto žalobám, nelze považovat za obchodní zájem, a každopádně nepředstavuje zájem hodný ochrany s ohledem zejména na právo každé osoby na uplatnění nároku na náhradu škody, která jí údajně vznikla jednáním, jež může omezit nebo narušit hospodářskou soutěž (rozsudky Soudního dvora ze dne 20. září 2001, *Courage a Crehan*, C-453/99, Recueil, s. I-6297, body 24 a 26, a ze dne 13. července 2006, *Manfredi a další*, C-295/04 až C-298/04, Sb. rozh. s. I-6619, body 59 a 61).
- 50 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala, že by se přístup k předmětnému obsahu mohl konkrétně a skutečně dotknout obchodních zájmů podniků, které se podílely na kartelové dohodě, zejména obchodních zájmů společnosti *Evonik Degussa*.

51 Třetí žalobní důvod žalobkyně je proto třeba přijmout.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení č. 1049/2001

52 Žalobkyně, podporovaná Švédským královstvím, poukazuje na to, že se Komise měla dovolávat pouze čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001, neboť v nedůvěrném znění poskytnutém žalobkyni se ve vztahu ke každému dokumentu uvedenému v předmětném obsahu dovolávala pouze ochrany profesního tajemství a obchodního tajemství. Jak vyplývá z vysvětlivek zkratk předcházejících nedůvěrnému znění předmětného obsahu, Komise neodůvodnila své odepření přístupu k předmětnému obsahu ochranou cílů vyšetřování, jak je uvedena v čl. 4 odst. 2 třetí odrážce nařízení č. 1049/2001.

53 Žalobkyně dále namítá, že podmínky stanovené posledně zmíněným ustanovením nejsou v projednávané věci splněny, neboť vyšetřování v rámci řízení COMP/F/38.620 již skončilo. Uvádí, že jeho znovuzahájení nepřichází v úvahu, neboť se žaloby podané podniky, které se podílely na kartelové dohodě, netýkají existence protisoutěžních jednání.

54 Žalobkyně se konečně odvolává na nedostatek příčinné souvislosti mezi zpřístupněním předmětného obsahu a ohrožením úlohy Komise spočívající v potlačování protisoutěžních jednání. Zdůrazňuje, že navzdory stoupajícímu počtu žalob na náhradu škody počet žádostí o prominutí pokut neklesá.

- 55 Komise, podporovaná společností Evonik Degussa, namítá, že vyšetřování ve věci COMP/F/38.620 musí být považováno za stále probíhající, neboť se rozhodnutí peroxid vodíku ještě nestalo konečným.
- 56 Komise mimoto poukazuje na to, že její úloha spočívající v potlačování protisoutěžních jednání závisí v široké míře na spolupráci podniků, která by byla ohrožena, kdyby dokumenty předložené žadateli o shovívavost byly zpřístupněny. Tvrdí, že by toto zpřístupnění znevýhodnilo určité podniky oproti jiným podnikům, aniž by toto znevýhodnění bylo objektivně odůvodněno.
- 57 Komise má za to, že vzájemná závislost mezi ochranou obchodních zájmů dotčených podniků a veřejným zájmem na potlačování protisoutěžních jednání odůvodňuje skutečnost, že se dovolávala ochrany obchodních zájmů podniků v rámci přezkumu čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení č. 1049/2001.
- 58 Na úvod je třeba odmítnout argument žalobkyně, že Komise neodůvodnila své odepření přístupu výjimkou týkající se ochrany cílů vyšetřování. Tento argument se totiž zakládá na skutečnosti, že se žádný z kódů použitých v nedůvěrném znění předmětného obsahu pro uvedení důvodů odepření přístupu netýká ochrany cílů vyšetřování. Je však třeba zohlednit především samotný text napadeného rozhodnutí, jehož bod 3.2 zmiňuje jakožto důvody pro odepření přístupu ochranu cílů vyšetřování, jakož i ochranu předmětu vyšetřování v oblasti kartelových dohod. Vzhledem k těmto poznatkům jsou kódované údaje obsažené v nedůvěrném znění předmětného obsahu pouze podružné. Navíc podle argumentace Komise vyjádřené jak v napadeném rozhodnutí, tak v její žalobní odpovědi závisí dopady případného zveřejnění předmětného obsahu na cíl jejího vyšetřování na dopadech takového zveřejnění na obchodní zájmy dotčených podniků, takže mezi těmito dvěma faktory existuje vzájemná závislost.

59 Dále, pokud jde o opodstatněnost odkazu Komise na výjimku vycházející z porušení ochrany cílů vyšetřování, je třeba zaprvé připomenout, že účelem výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 třetí odrážce nařízení č. 1049/2001 není podle její formulace chránit vyšetřování jako takové, ale chránit cíl těchto vyšetřování, kterým je v případě řízení ve věcech hospodářské soutěže ověřit, zda došlo k porušení článků 81 ES nebo 82 ES, a případně uložit sankce odpovědným společnostem. Právě z tohoto důvodu se na materiály ve spisu týkající se jednotlivých úkonů v rámci vyšetřování může vztahovat dotčená výjimka, dokud není tohoto cíle dosaženo, a to i v případě, že konkrétní vyšetřování nebo inspekce vedoucí k vyžádanému dokumentu jsou skončeny (rozsudek Tribunálu ze dne 12. září 2007, API v. Komise, T-36/04, Sb. rozh. s. II-3201, bod 133; obdobně viz rozsudek Tribunálu ze dne 6. července 2006, Franchet a Byk v. Komise, T-391/03 a T-70/04, Sb. rozh. s. II-2023, bod 110, a ohledně uplatnění kodexu chování z roku 1993 rozsudek Tribunálu ze dne 13. září 2000, Denkavit Nederland v. Komise, T-20/99, Recueil, s. II-3011, bod 48).

60 V projednávané věci přitom Komise přijala rozhodnutí peroxid vodíku, které konstatovalo protiprávní jednání vytykaná Komisí dotčeným podnikům, a kterým tak skončilo řízení COMP/F/38.620, více než dva roky před datem přijetí napadeného rozhodnutí. Nelze tedy popřít, že k tomuto datu neprobíhalo žádné vyšetřování, jehož cílem by bylo prokázat existenci dotčených protiprávních jednání a které by mohlo být ohroženo zpřístupněním vyžádaných dokumentů.

61 Je pravda, že ke dni přijetí napadeného rozhodnutí probíhala před Tribunálem řízení o žalobách proti rozhodnutí peroxid vodíku, takže v případě zrušení tohoto rozhodnutí Tribunálem mohlo být řízení znovu zahájeno.

- 62 Vyšetřování v konkrétní věci je však třeba považovat za skončené okamžikem přijetí konečného rozhodnutí, nezávisle na případném následném zrušení tohoto rozhodnutí soudy, neboť sám dotčený orgán považoval řízení za skončené právě v tomto okamžiku.
- 63 V tomto kontextu je též nutno připomenout, že vzhledem k tomu, že každá výjimka z práva na přístup musí být vykládána a uplatňována restriktivně, nemůže být skutečnost, že se vyžádané dokumenty týkají chráněného zájmu, sama o sobě důvodem k uplatnění dovolávané výjimky, a Komise musí prokázat, že jejich zpřístupnění skutečně mohlo porušit ochranu cílů jejího vyšetřování ohledně dotčených protiprávních jednání (v tomto smyslu viz rozsudek API v. Komise, bod 59 výše, bod 127).
- 64 Kromě toho připustit, že se na jednotlivé dokumenty související s vyšetřováním vztahuje výjimka podle čl. 4 odst. 2 třetí odrážky nařízení č. 1049/2001 až do té doby, než dojde ke skončení všech případných soudních řízení, a to i v případě, kdy je k Tribunálu podána žaloba, která by případně mohla vést k znovuzahájení řízení před Komisí, by znamenalo, že by byl přístup k uvedeným dokumentům vázán na nejisté události, a sice na výsledek uvedeného řízení o žalobě a důsledky, které by z něj mohla Komise vyvodit. Každopádně by se jednalo o budoucí a nejisté události závislé na rozhodnutích společností, kterým je určeno rozhodnutí postihující kartelovou dohodu, a jednotlivých dotčených orgánů.
- 65 Takovéto řešení by naráželo na cíl spočívající v tom, aby veřejnosti byl zaručen nejširší možný přístup k dokumentům orgánů, s cílem poskytnout občanům možnost efektivněji kontrolovat legalitu výkonu veřejné moci (rozsudek API v. Komise, bod 59 výše, bod 140; v tomto smyslu viz rozsudek Franchet a Byk v. Komise, bod 59 výše, bod 112).

66 V projednávané věci je třeba dodat, že žalobní důvody uplatněné v rámci žalob proti rozhodnutí peroxid vodíku neměly za cíl zpochybnit existenci protisoutěžních jednání zjištěných Komisí, ale omezovaly se v podstatě na poukázání na nesprávnosti ohledně délky trvání těchto jednání, přičtení jednání dceřiných společností jejich mateřským společností a výpočtu pokut nebo porušení procesních práv. Znovuzahájení řízení tudíž nemohlo v žádném případě vést k zaujetí odlišného stanoviska Komise ohledně zjištění protiprávního jednání a účasti jednotlivých výrobců na kartelové dohodě o peroxidu vodíku, ale mohlo nanejvýš vést k novému právnímu posouzení skutečností, které již Komise zjistila, ohledně délky trvání účasti některých podniků na protiprávním jednání nebo přičtení protiprávního jednání některým společností.

67 Z toho vyplývá, že zpřístupnění předmětného obsahu nemohlo porušit ochranu cíle vyšetřování, pokud jde o řízení před Komisí týkající se kartelové dohody o peroxidu vodíku.

68 Zadruhé toto posouzení nemůže být zpochybněno argumentem Komise, podle kterého má pojem „cíle vyšetřování“ obecnější dosah, který zahrnuje veškerou politiku Komise v oblasti potlačování kartelových dohod a jejich předcházení.

69 Komise je v podstatě názoru, že výjimka založená na tomto pojmu je nezávislá na jakémkoli konkrétním řízení a lze se jí obecně dovolávat za účelem odepření zpřístupnění každého dokumentu, který by mohl narušit politiku Komise v oblasti kartelových dohod, a zejména její program shovívavosti. Zejména v případě, kdy by se žadatelé o shovívavost museli obávat, že budou v důsledku zpřístupnění dokumentů, které předložili v rámci svých žádostí, přednostně vystaveni žalobám na náhradu škody ze

strany společností poškozených kartelovou dohodou, mohli by do budoucna upustit od spolupráce s Komisí, což by mohlo ovlivnit účinnost programu shovívavosti.

- 70 Přijetí výkladu navrhovaného Komisí by však znamenalo, že by Komise mohla z působnosti nařízení č. 1049/2001 vyjmout bez časového omezení jakýkoli dokument obsažený ve spise ve věci hospodářské soutěže, na základě pouhého odkazu na případný budoucí zásah do jejího programu shovívavosti. Projednávaná věc je ostatně ukázkou extenzivního uplatnění tohoto výkladu, o něž Komise usiluje, neboť posledně zmíněná v projednávané věci odmítá zpřístupnit dokument, který sám o sobě nebyl předložen žadatelem o shovívavost a který neobsahuje žádnou informaci, jež by mohla jako taková poškodit zájmy společností, které podaly žádosti o shovívavost. Komise se totiž omezuje na tvrzení, že by některé informace obsažené v nedůvěrném znění rozhodnutí peroxid vodíku mohly být spojeny s dalšími informacemi zahrnutými v předmětném obsahu, takže by obětem protisoutěžních jednání umožnily zjistit, které dokumenty obsažené ve spisu by mohly obsahovat více skutečností v neprospěch podniků podílejících se na kartelové dohodě.
- 71 Je třeba konstatovat, že natolik široký výklad pojmu vyšetřování není slučitelný se zásadou, podle níž z důvodu cíle nařízení č. 1049/2001, kterým je podle bodu 4 jeho odůvodnění „v co nejvyšší míře posílit právo veřejnosti na přístup k dokumentům“, musí být výjimky uvedené v článku 4 tohoto nařízení vykládány a uplatňovány restriktivně (viz judikatura citovaná v bodě 36 výše).
- 72 V této souvislosti je třeba zdůraznit, že nic v nařízení č. 1049/2001 neumožňuje předpokládat, že by unijní politice hospodářské soutěže mělo být v rámci uplatnění tohoto nařízení vyhrazeno jiné zacházení než jiným unijním politikám. Není tedy dán žádný důvod k tomu, aby byl pojem „cíle vyšetřování“ vykládán v rámci politiky hospodářské soutěže jinak, než jak je vykládán v rámci jiných unijních politik.

73 Kromě toho je třeba podotknout, že v argumentaci Komise splývá výjimka vycházející z ochrany cílů vyšetřování s výjimkou vycházející z ochrany obchodních zájmů.

74 Jak bylo totiž uvedeno výše v bodě 58, podle úvah vyjádřených Komisí v bodě 3.2 napadeného rozhodnutí závisí dopady případného zpřístupnění předmětného obsahu na cíle jejího vyšetřování na dopadech takového zpřístupnění na obchodní zájmy dotčených podniků, neboť důvodem, proč by podniky mohly být podníceny k menší budoucí spolupráci s Komisí, je podle názoru Komise ochrana jejich obchodních zájmů. Skutkové okolnosti, kterými Komise odůvodňuje ohrožení cílů vyšetřování, se tedy v zásadě shodují se skutkovými okolnostmi uplatňovanými na podporu výjimky vycházející z porušení ochrany obchodních zájmů.

75 Příslušné části bodu 3.2 napadeného rozhodnutí, které jsou věnovány ochraně cílů vyšetřování v širokém smyslu, zní následovně:

„Kromě toho projednávanou věc nelze posuzovat izolovaně. Zpřístupnění úplného seznamu dokumentů by vytvořilo precedens, neboť by obchodní svět upozornilo na to, že Komise může zpřístupnit informace o věci v oblasti hospodářské soutěže, i když takové zpřístupnění může porušit obchodní zájmy podniků, které byly účastníky řízení. To by vedlo k situaci, kdy by podniky omezily svoji spolupráci na striktní minimum a velmi by se zdráhaly poskytovat informace, což je však pro Komisi při jejím boji proti kartelovým dohodám zásadní. Takovýto výsledek by silně ovlivnil schopnost Komise vést vyšetřování v oblasti hospodářské soutěže, a tudíž plnit úkoly, jež jí svěřuje Smlouva o ES.

Z výše uvedených důvodů se výjimka stanovená v čl. 4 odst. 2 třetí odrážce nařízení č. 1049/2001 uplatní na údaje nezveřejněné v [nedůvěrném znění předmětného obsahu].“

- 76 V bodech 45 až 50 výše již však bylo uvedeno, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala, že by se přístup k předmětnému obsahu mohl konkrétně a skutečně dotknout obchodních zájmů podniků, které se podílely na kartelové dohodě, a zejména obchodních zájmů společnosti Evonik Degussa.
- 77 Dále je třeba připomenout, že programy shovívavosti a spolupráce, jejichž účinnost se Komise snaží chránit, nejsou jedinými prostředky k zajištění dodržování unijních pravidel hospodářské soutěže. Žaloby na náhradu škody podané k vnitrostátním soudům totiž mohou zásadně přispět k zachování účinné hospodářské soutěže v Unii (rozsudek Courage a Crehan, bod 49 výše, bod 27).
- 78 Pokud jde konečně o argument Komise, podle něhož skutečnost, že předmětný obsah byl vypracován výlučně s cílem umožnit dotčeným podnikům uplatnit svá práva na obhajobu, brání jeho zpřístupnění „s ohledem na cíl [využití] dokumentů a důvěrnost vlastní řízení [v oblasti] kartelových dohod“, je třeba konstatovat, že účel, pro který byl dokument Komisí vyhotoven, je okolností, k níž se k jako takové při přijetí rozhodnutí o přístupu k tomuto dokumentu na základě nařízení č. 1049/2001 nepřihlíží. Článek 4 tohoto nařízení, který obsahuje taxativní výčet případů odůvodňujících odepření přístupu k dokumentu, uvádí totiž pouze skutečnosti, které se vztahují k následkům zpřístupnění vyžádaných dokumentů, a nijak neodkazuje na účel těchto

dokumentů. Takové hledisko tudíž není vlastní systému přístupu k dokumentům zavedenému nařízením č. 1049/2001, alespoň pokud jde o dokumenty vyhotovené samotnou Komisí.

79 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala, že by zpřístupnění předmětného obsahu konkrétně a skutečně porušilo ochranu cílů vyšetřování. Napadené rozhodnutí je tudíž v tomto ohledu stíženo vadou spočívající v nesprávném právním posouzení.

80 Čtvrtý žalobní důvod žalobkyně je proto třeba přijmout.

81 Vzhledem k tomu, že žádná z výjimek uvedených v čl. 4 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, které uplatňuje Komise, nemůže odůvodnit zamítnutí žádosti o přístup k předmětnému obsahu ze strany Komise, je třeba žalobě vyhovět a napadené rozhodnutí zrušit.

K nákladům řízení

82 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

83 Švédské království a společnost Evonik Degussa ponесou vlastní náklady řízení v souladu s čl. 87 odst. 4 prvním a třetím pododstavcem jednacího řádu.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí Komise SG.E3/MM/psi D (2008) 6658 ze dne 8. srpna 2008, kterým se odepírá neomezený přístup k seznamu položek tvořících obsah spisu ve věci COMP/F/38.620 – peroxid vodíku a perboritan, se zrušuje.**
- 2) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide).**
- 3) **Švédské království a společnost Evonik Degussa GmbH ponесou vlastní náklady řízení.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. prosince 2011.

Podpisy.